

Příloha 1

V: Co je to pro Tebe vlastně důkaz o naučení? obecně

TU: No tak musí to být něco písemného že jo?

V: Musí?

TU: musí, protože jinak to není čtení a psaní.

V: To jo, ale jakoby... když vezmeš obecně prostě důkaz o naučení.

TU: To může být odpověď. To může být, může to být nějaký divadelní útvar?

V: Může to být třeba test?

TU: Může to být test. Třeba jsme skládali básně, že jo? Takže báseň. Píseň někdo ji zhudebnil nebo malba nějaká kresba. Nákres schéma, mapa.

V: A dokázala bys to popsat nějak slovně, co to je ten důkaz o naučení je? Kdybys to vysvětlovala někomu, kdo to ještě neví?

TU: Víš, co by mě připadalo, že důkaz o naučení je, když je schopen to někomu vysvětlit. Že když chceme vlastně v tom hnízdě, že ano nebo, když jim zadávám nějakou práci a využívám ty jistí a nejistí žáci. Tak to, že nějakou věc pochopili a umí to někomu vysvětlit, tak aby to ten nejistý pochopil taky. Tak to je pro mě důkaz, že se naučili. Že to dokáže někomu vysvětlit. To mi přijde jo, to mi přijde jako dobrý. Třeba Filip⁹ jo: „to vím, tohle znám, tohle vím, tohle vím“. Učitel: „No tak udělej tady tabulku VÍM.“

A nenapíše tam nic. A když to vlastně zapíše... Tak už to je důkaz, že něco ví a když to dokáže něco někomu vysvětlit, tak to je vlastně ještě jako vyšší stupeň.

A nemusí to být jenom písemnou formou, ale vlastně i ústně. Že: „řekni, co víš nebo napiš, co víš a potom to někomu teda vysvětlí.“ To je fakt teda jako ověření toho, že to je pravda.

V: Děkuju.

Na čem nejvíce pozoruješ propojování čtení a psaní. Co je pro tebe ten důkaz, o naučení jenom ve čtení a pak co je pro tebe důkaz o naučení jenom v psaní?

TU: Já jsem používala takové diagnostické nástroje. Ono to vyšlo, myslím si pod ministerstvem školství. A ty byly takové texty s kontrolními otázkami. V různých úrovních. Tak to jsem používala jako nějaký diagnostický názor, proto jestli umí. Potom taky Čtení s porozuměním každý den. Tam jasně vím, jestli rozumí tomu textu nebo ne.

⁹ jméno změněno

Díky otázkám. A když jsme s dětmi dělávala v těch nižších ročnících ty čtenářské lekce, tak tam jsem vlastně tu lekci měla postavenou jenom na tom, že jsem jim dávala otázky. Různé: předvídající, doplňovací, nebo jenom prostě tázací. A třeba otázka vlastně taky jsem zjišťoval hodně, jestli rozumím nebo ne. Tak tam jsem viděla ty odpovědi. To byly důkazy. Když jsem jim dávala, aby si spolu promluvili o nějaké té otázce a procházela sem tak jsem věděla, jestli ta skupina ví, o čem se čte nebo ne. Jestli tady je to na ně moc těžké nebo ne. Takže to je co se týká čtení. A psaní jako důkaz o tom, že víš, že že jako píšou.

Příloha 2

V: Co si zakládáte do portfolia a proč? Co je pro vás důležité při výběru materiálů pro založení do portfolia?

R3: Já se teda rozhodně zaměřuju na to, na svoje úspěchy. Já si tam dávám věci, ve kterých jsem uspěla a věci, který mi vyšly skvěle.

R1: Tak já si do portfolia dávám testy a i přesto, že se mi nepovedly, i ty které se mi povedly. Protože pak se kouknu, potom se kouknu, když zase vkládám nový, tak se kouknu, co jsem tam předtím dávala a vlastně pak najdu třeba, co jsem udělala špatně a že už teďkonc bych řekla, že je to úplně primitivní, že vlastně se jako ráda koukám na to..., i na to, co mi šlo, i na to, co mi nešlo.

V: Děkuju, můžeš předat to mluvítka.

R7: Já si do portfolia zakládám taky svoje úspěchy a testy, ale zakládám si tam taky, co jsem se nově naučila. Třeba, když jsme se učili nějaký abecedy v první třídě a taky prostě, když jsme se učili obtahovat nějaký věci, abychom měli prostě v ruce ten správný tvar a tak. Jako ne tvar, ale prostě to, co tam je.

R10: Já si tam zakládám různý pracovní listy, čtenářský vizitky...

V: A proč zrovna to?

R10: No, protože se mi to většinou povedlo a chtěla bych, aby se mi zachovalo to, co jsem přečetla a ... no prostě... a taky nějaký příběhy, co jsem napsala a tak.

V: Souhlasíte taky (děti ukazují symbol, že souhlasí s Naty), Mia?

R9: Tak já si do portfolia, do těch desek, vkládám jako své úspěchy, ale ne jen své úspěchy, ale taky si tam vkládám to, co se mi třeba ani moc nepovedlo, abych třeba jako věděla, nebo... Abych viděla, v čem jsem udělala chyby.

V: A objevilo se tam někdy už to, že sis tam založila něco, kde jsi udělala chybu a pak něco, co byla ta samá třeba látka, ale už to bylo dobře? Máš tam i tenhle posun, že už víš, že jsi tam...

R9: HmM (souhlasný zvuk).. myslim, že to tady někde mám, že jsem to tady někde viděla.

V: Jo?, a nebo o čem to třeba bylo, jenom? Byla to vizitka nebo pracovní list nějaký?

R9: Vizitka a taky... Jo, domácí úkol.

V: Domáci úkol, aha. Dobrý, děkuju. Tak ještě někdo tady k tý otázce? Proč a co si zakládáte do portfolia? Tak jdeme dál.

Příloha 3

Autor Jan Andersen

Název knihy Dusky v nedespici

Opiš část textu, který tě zaujal.	Zdůvodni, proč sis ho vybral/a ?	Komentář spolužáka. Podpis
Jele stará plechovka od coca coly ale pře se s k.	protože si myslím že to nějak souvisí s koupací v jejich domě. Ale nevím jak.	
"že ho napadlo podívat se do odpadkového koše. Ten bez dlouhého rozmyšlení vykopat a jeho obsah vylítal na podlahu. Našel obálku."	Vybrala jsem si to protože se mi zdá že kluk je velký bordelář. A překvapilo mě že to po sobě neuklidil.	
měkdoz vešel do domu. Dlouhá se vypradala že se se 1 ² Lukáš přášíme bojí bojí.	protože se mi ta scéna napínavejší a dojí má mo čeho nebo koho se asi bojí.	
připravil jsem se na to když musel rychle vyklarovat přišlo že jsem se nemohl ani hrovnit říkají si v duchu dudu	Vybrala jsem si to proto že se se zdá že ho má Dusky hodně rád.	
"když jsme upíseli před těmi sloději dítati jsme se do jiného města a nevěděli jsme kde jme"	protože si myslím že to muselo být velká dobrodružství a podle mě se i trochu báli	

Pohádka o knoflíku

Byl jednou jeden švec. Tomu šveci se líbila
Princesna Kačka.

Jednou ten švec šel boty a spadl mu za nich jeden
knoflík a švec si řekl: „Ale
ně, už zase“. Ale v lupáku knoflík
promluvil a řekl: „^{šveci} Ahoj šveci, já
jsem kouzelný knoflík“.

Švec byl v šoku. Pak si promnul
oči, podíval si mysl, že je to jen
sen, ale sen to nebyl. Švec se rozhodl, že půjde za princeznou.

O pár minut později. Švec dorazil do paláce, a
zeptal se jí, co by chtěla nejvíce. Princezna chtěla byt
švec ji vyprávěl byt knoflíkem. Kačka měla velkou
přádek.

Když jednou setřela se bytem pod rozkvetlou jahrou,
nejednou byt světlá hlava a uškl. Princezna hned se nim
ale chtěla ho nedokázala. Řekla to šveci. Tak se šveci sblíž

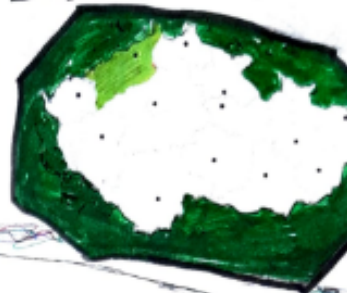
orad si buchtu a šel.
 Šel a šel. Už šel jeden den, když se jednou díval do
 mapy. našel tam pochovaný ostrov, jmenoval se Tygrí země,
 a tak šel. Když tam došel, zjistil nádhernou poslušenou
 bránu. Když vešel do té brány, v zemi byl chaspuvítel
 tygrího krále, jak bojuje s jaguárem. Tak bez jakéhokoliv
 potídnutí šel do boje. Uví 2 hodiny posedí se jaguáři
 vedle, šel si našel svého tygra a šel domů. A co se stalo
 se kráľkem, to už nikdy nikdo neví. ~~Konec~~

	ČÁSTI PŘÍBĚHU	POSTAVA	EMOCE PŘI ČTENÍ	PRAVOPIS
	Příběh obsahuje začátek, zápletku a zakončení. Části příběhu mají vyvážený obsah.	U postav je popsán vnější vzhled (věk, jméno) i vnitřní svět (povaha, pocity).	Text vzbuzuje emoce: napětí, nejistotu, strach, hněv, smutek, klid, pohodu, radost, legraci.	Příběh obsahuje minimum nebo žádné gramatické chyby.
	Části příběhu nejsou vyvážené, příběhu chybí jedna ze tří částí.	U postav je popsán jen jejich vnější vzhled.		Příběh obsahuje gramatické chyby.
	V příběhu nelze rozeznat začátek, zápletku a zakončení.	U postav není popsán ani vnější vzhled ani vnitřní svět.	Text nevzbuzuje žádné emoce.	Příběh obsahuje mnoho gramatických chyb.

ÚSTECKÝ

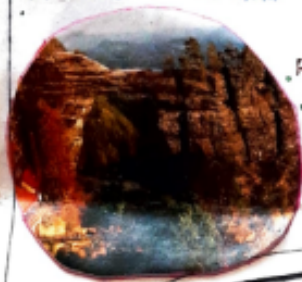

KRAJ

České Švýcarsko CO MŮŽEME VIDĚT?

- HRAD NAD ČESKOU KAMENICÍ
- DOLSKÝ MLÍN
- PRAVĚCIKA BRÁNA

- RUŽOVSKÝ VRCH
- SKALNÍ MĚSTO
- MARIANA VYHLÍDKA

HORY:

- HRANICI S NĚMECKEM TVOŘÍ Z VELKÉ ČÁSTI HŘEBEN KRUŠNÝCH HOR, KTERÉ POKRAČUJÍ DO KARLOVARSKÉHO KRAJE.
- NEJVYŠŠÍM BODEM KRAJE SE NACHÁZÍ VE 1225 m n. m. NA JIHOVÝCHODNÍM SVAHU HORY KLÍNOVEC JEJIZ. VRCHOL O NADMOŘSKÉ VÍŠCE 1244 m n. m.

V ÚSTECKÝM KRAJI JSOU VYEMANÁ LOŽIŠTA **HNĚDEHO UHLÍ** PATŘÍCÍ K TYPU (neprostou verzi) ZAŠOB PĚTO SUDOVÍN I ČR.

UHLÍ KRAJ PATŘÍ K BLASTEM S VÍŠOKÉ ROZVÍTNOUTOU RŮMYSLOVOU VÝROBU

ERB

SLAVNÉ OSOBNOSTI

*Jan Evangelista Purkyně / je jeden z nejznámějších vědců své doby
Kralovna Henrieta Chotkova - královna květin*

ZAJÍMAVOSTI

• Ústecký kraj byl založen 1. ledna 2000

- POČET OBYVATEL: 812 337 (2023)
- ROZLOHA 5 339 km²
- HLAVNÍ MĚSTO - ÚSTÍ NAD LABEM
- 6,8% ÚZEMÍ ČR
- HUSTOTA OSÍDLENÍ: 131 OBYVATEL NA KM²

VODSTVO

LABE

MINERÁLNÍ A
TERMINÁLI PRAMENY

V ÚSTECKÉM KRAJI SE DO LA BE VLEVA OHŘA A PLOUČNICE

V LOUŇECH JE NEJHLUBŠÍ MINERÁLNÍ PRAMEN V ČESKÉ REPUBLICE JEDNÁ SE O PRAMEN LUNA - JEHO HLUBKA JE ZHRUBA 1400 MĚTRŮ

ZEMNĚDĚLSTVÍ

Velmi kvalitní úrodné půdy

přesahuje se tam hlavně: OBILINY, ŘEPKA, SLUNEČNICE, CUKROVÁ ŘEPA, CHMEL - OTAČIVÍ,OVOCE A ZELENINA

PEVNOST TEREZÍN

INFO

MALÁ PEVNOST JE SOUČÁSTÍ CELKOVÉ KONCEPCE TEREZIÁNSKÉ PEVNOSTI JAKOŽTO CELKU POSTAVENÉM V 18. STOL.

Příloha 4

C	D	E
podpora myšlení	metody	dílny psaní a čtení
Že to všechno jsou jako písemné projevy, protože to nutí ty děti opravdu zamyslet nad tím, co si o tom myslí?	Nebo v některých metodách kritického myšlení . Třeba když si vezmu tu tabulku VCHD , tak tam vyložené jde o to, že přeformuluji myšlenku a zapíši. Zformuluji otázku a zapíši jí. Že to všechno, za tím je ta mentální činnost je tam jako silná.	Myslím si, že i v dílně čtení ty čtenářské vizitky, kde jsou vždycky nějaké úkoly, že čtou nebo vůbec ty čtenářské úkoly. Viš, že někdy děláme v dílnách čtení , že dostanou ústní úkol někdy ho dostanou písemný. I jsem ze začátku třeba dávala jenom písemné úkoly a oni byli hrozně... úplně jsem neviděla: "jéé, jééžíš my zase budeme psát" že potřebujou trochu, že to nemůžu jenom takhle hmout a dělat to tak striktně, že potřebuju opravdu procvičit i tu mluvní část, aby nebyl tak, že že to je zkrátka náročné, že to nebylo jenom, že by nechtěli, ale že jsem viděla, že to je pro ně prostě těžké pro ně. Takže propojení v těch v těch úkolech čtenářských no.
ale když to chci, potom zapsat, tak, jak se říká, co je psáno, to je dáno, tak to opravdu jako tam s sebou nese, že se jako hlouběji zamyslí	Potom I.N.S.E.R.T. je na to taky hrozně fajn, že tam se taky musí hodně.... že se podtrhnou nějaké základní informace a pak se vlastně musí to zformulovat tak, aby když si to později přečtou tak, aby to dávalo v té tabulce smysl.	T: Jestli teda tam v dílně psaní , je nějaká fáze, kdy oni musejí číst tak napsaný text? Zdeňka: Není není, vždycky to čtete ten autor no. Ale teď když o tom přemýšlím, tak se mi to jako líbí. Že by to zase zvyšovalo motivaci k tomu to napsat čitelně.
A potom jsem našla, že opravdu se říká, že psaní... jako prohlubuje myšlení.	A v tom, v tom propojování třeba ta mluvní výchova . To tam vidím jako hodně hodně důležitou.	

G	H	I
v jakých předmětech	cesta k propojování Č&P	zdroje inspirace
TU: matematiky ... psaní příkladů je psaní. No nevím jestli vypočítání příkladů, nebo nějaký ty hejného metody grafické, jestli to je důkaz o psaní,... nevím. V: Tak vlastně třeba tam se dost pracuje s obrázkama, žejo? Tak je to třeba o tom, jestli taky uměj číst ten obrázek... mi přijde, protože to podle mě patří do čtení. Zjako jo jo jo nějaký nějaké schéma. V: nebo tabulku... S tabulkama tam taky pracují. Nebo samozřejmě jako slovní úlohy. Umějí napsat odpověď v matematice? TU: No nechtějí nechtějí. Musím to vždycky jako extra připomínat a vracet. V: A vracíš je teda k tomu zadání... k tomu psanému textu. TU:: No no, no, no, no, no. Protože...že jim to přijde, přijde zbytečné, když to tam přece vypočetli, takže je to jako jasně, jak to je.	Já si myslím, že že propojuju čtení s psaním, a to proto, že když jsem začala pracovat a měla jsem svoji 1. Třidu, tak tenkrát řecly dílny čtení , takže to jsem začala se čtením. To je před 10 lety, jsem měla svoji 1. Třidu. (2004) No, takže dílny čtení to byl jako základ, nebo čtení jako jako takové. No a potom já jsem asi hned 3 roky na to začala s dílnami psaní , protože mě to uchvátilo.	No mně se líbí to kontinuum. Jo čtenářský kontinuum je super a teď co vzniká to pisatelské kontinuum, tak potom voláme jako dlouho, když jsem chodila na ty setkání, tak jsme potom jako volali hodně nahlas.
Třeba ta práce s portfoliem jo - v Dějepisě, Přírodopise > vlastně v tom celém SKN , tak tam je to opravdu hodně hodně...	Já jsem se k tomu propojování dostala. Třeba i přes přes to formativní hodnocení	Mně se líbí hledat inspiraci z anglických stránek, protože ty angličtí na fakt ty dílny psaní to dělají mnohem mnohem dýl než my a tam jsou skvělé nápady. Fakt je tam inspirace jako doslova Si vždycky zadám něco třeba jsem hledala mapy příběhu. Tam je tam čerpám. Tu knížku na svoje dílny psaní. Nebo to jak jsem to pojala tak to mám taky vlastně z anglických knížky. Prostě si říkám, že když oni už to tam už dlouho dlouho dělají, tak proč objevovat něco, když to od nich můžeme vzít!
A v tom SKN vlastně je to úplně stejné. Minule sami vytahovali informace a sami psali	Já to propojuju, protože tam vidím podobnost. Že tam vidím návaznost nějakou, že ty systémy ty dílny čtení a dílny psaní jsou podobné a takto automaticky se jeden s druhým doplňuje.	Já tam mám tu Jennifer Jacobson - to je ta co vydala tu knížku a potom je tam ještě jedna... jméno dodám.